

Морето в мен

Варна, най-хубавият град, моят роден дом. Тук съм родена и живея вече 14 години. Това е моята красива вселена, с много интересни места и забележителности. Но най-красивата, най - уникалната, която привлича всички туристи и която е част от нас, живеещите тук - това е морето. За туристите това може би е едно красиво и незабравимо лятно преживяване, което ще помнят завинаги, но за мен морето е нещо повече.

Морето е свързано с мен. Обичам, когато погледна всеки ден от прозореца на моята стая, да го видя. Знам, че това никога няма да ми омръзне. Бих определила морето като едно огледало, в което човек може да се огледа и да види истината, която иска да разбере.

Морето е една магия, бушуваща от енергия и емоции, свързани с всеки един от нас. В един момент то може да е тихо и спокойно, но в друг ще се превърне в шумна и бурна стихия, която ще ни завземе и ще ни превърне в по-емоционална и чувствителна личност.

За мен, родената до морето, то е живот, любов, вселена. Аз нося неговата чувствителност, неговата необятност и красота. А може би тази стихия носи нещо от мен, за да го предаде на някой друг, да го зареди с моето вдъхновение и сила. Красотата и очарованието му са толкова силни, че никой не може да му устои. Всеки иска да го гледа безспир и да потъне в неговите тайнства. То пленява всеки със своята уникалност и мощ.

Красотата на изгрева, който се отразява в него, приказната мелодия на вълните, слънцето, което кара пясъка и водата да блестят. И залеза, който е един от най-пленителните етапи на един привършващ летен ден. Това е една неповторима природна картина, която ме очарова всеки път с нещо ново.

За мен морето е отражение на човешките чувства и годишните сезони. То е свързано с радостта и тъгата. Радостта е, когато лятото започва, учениците с радост затварят учебниците, свършват с училище и започва лятната ваканция. А тъгата е свързана с настъпването на есента, когато лятото завършва своята приказна песен и всичко започва отначало.

Аз изпитвам голяма тъга, че няма да се видя скоро с морето, че в живота ми започва отново един нов етап, една нова надежда, че следващото лято ще е още по-хубаво от изминалото. И с голямо удоволствие и нетърпение очаквам да отида пак на море и да усетя неговата прегръдка.

Морето играе много важна роля в моя живот. От 7 години тренирам плуване, но когато съм в морето и усетя мириса на морската вода, и се потопя в нея, забравям за момент за всичко. За мен в този момент съществуваме само аз и тя - морската вода. Това е част от моя живот и само човек, който се е отдал напълно на това удоволствие, може да ме разбере как се чувствам. Водата ми вдъхва голяма енергия и сила, кара ме да се чувствам, както нищо друго не би ме накарало. Водата е една стихия, която мисля, че всеки трябва да се

научи да владее. Аз мисля, че успявам. Според мен с нея си приличаме. Можем да изглеждаме тихи и спокойни, но всъщност можем да избухнем изведнъж и да залеем всичко.

Водата символизира цялата гама от човешки чувства и настроения. Тя е вечност и живот.

Аз мога да стоя с часове, гледайки изгревите и залезите, слушайки мелодията на вълните, които преминават една през друга и се разбиват в брега. Мога да се наслаждавам на блясъка, който огненото слънце им придава и ги облива с топлина, на полъха на вятъра, който е един последен щрих на тази Божия прелест. Картината на необятното звездно небе, лунната пътека, която се оглежда в морето, песента на щурците, галещият морски бриз – това ме прави част от безкрая, част от света и дава импулс да творя, да живея красиво и да искам да победя, да съградя живота си така, както искам.

Ние, хората, които живеем близо до морето, сме малко по-различни от другите. Ние сме много по-емоционални и чувствителни личности, по-смели и по-дръзки. Гледаме морето и живота с други очи. Често морето ни говори, то е живо и иска да се вслушваме в него. Какво ли ни казва?...